

1887-03-06

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

H.C. Aggersborg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Rom

Arkivplacering:

Mappe 108 nr. 19

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Roma 6 Marts 1887

Besvarelse af Brev

10 Marts

Den første sending af breve fra Catherine kommer og, til
vi kommer hjem. — Nu har jeg læst dette Brev og, og må så
endda tilbageholde den ene del af Cathrines Brev
tilfældig da jeg ellers måtte sætte nogle
flere primærker på.

Kjære Onkel! Fæder fik vist Brev
sæd, så er det din tur, og det er da på
tide, jeg synes, det er en evighed siden jeg har
snakket med Dig. det er min skyld, at
ved jeg nok, men er jeg her. Det er dog bedst
at skyde skylden på noget, og så skal vores
ensformige liv, som der ikke er så meget
interessant ved, uden for os selv, have den,
for vi oplever nu ikke, at kunne se
Afrika med det ene øje og Asien med det
andet, og dog tør vi nok måle ligheden
med Catherine. Det er ellers en fryd at
læse hendes breve, så havde jeg ikke i sin
tid været i Arkadien og nu var i det lyk-
kelige land, hvor kun godt gifte sjæle
kommer, (det er en skam jeg ikke ved hvad
det hedder i geografien, men det ligger
på vejen til Paradiet, så meget er sikkert)
ville jeg vist være uendeligt på hende.
Så! nu mynner Agente, så er det næsten ikke

muligt at holde tankerne samlede.
Det er noget om Danmark, ikke først hun
har hjemme, det har hun ikke, men hendes
glæde sig til at komme hjem er dog nu
så stærk, så det grænser til den glædeste
langsel man kan have, når man nyder
øjeblikket af sit ganske hjerte, og det
gjør vi begge. Jeg har nu så travlt, og
vejet er så dybt, og du bliver næsten
tid til at få alt det vi skulde ud af den rest
uger, vi bliver her endnu, så jeg har ikke
tid til rigtig at længe, men glæde mig kan
du tro jeg gør, vi taler så tit både om det
og det af hjemmet vedkommende ting, vi
skal jo til vort eget hjem, midt imellem
alle vore kjæres hjem. Og nu idag får
jeg brev om, at Onkel Titus er bleven hjemme
Lis, det er underligt at tænke på det liv
i Sverige, som nu har ende, bare Onkel
dog må få fat i noget som er godt for
ham, jeg længe efter at høre om hvordan
det går, til Ogunde og sidst er denne
ulykke måske netop en lykke, men det

er aligevel trangt at tænke på.
Tror Du på, at det bliver til krig, det gjør
Du vist ikke, men der er dog mange som
tror det, vi ser næsten ingen sandtke aviser,
vi bor så langt fra Foreningen, så det
er kun af og til vi hører det, vi bor her
ganske far os selv, og mit arbejde har
jeg langt ude i den ubebyggede del af Rom
i en dejlig gartnerhave, hvor fuglene kinder.
Her i vore vinduer har vi en urtepotte med
anemoner i, som vi tog med rodet ude i
Villa Doria Pamfili, d.v.s. der er ingen
blomster på den, de knopper der var, blev
til ingenting, men bladene vokser godt, og
nu i morges opdagede jeg, at en anden art
anemone, som kom af en fejltagelse med de
rigtige, har nu store knopper, og vi er
både meget opsindt på hvordan de bliver.
Mærkelig nok er det den gang mig, som
holder mest af de blomster, Agneta er jo ellers
den selvskreene blomsterven, og jeg sætter
ellers ikke videre pris på blomster i stue.
Fader takker jeg så meget for tilsendelsen
af brev fra Cathrine, hermed følger også et

han har skrevet til Fru Mariboe, at er
Du nok så god at gemme til Niels engang
kommer og kan tage det med til hende.
Så beder jeg Dig også give Niels vedlagte
nemre, det er til min udstillings billeder.
Den 7de. Til Sommer tænker jeg der bliver
mere sammenhold på vor del af fami-
lien, end der længe har været, vi bliver sa-
dhjemme, og Niels nok også, så er der Cate-
rine, ja hvad mon hun gør? Kom så en
gang om ellom om hoo os og hør lidt på
det nye klaver, ja det er rigtignok sandt,
vi har Agnete rent glemt at spille, dette
år, men hun indhenter nok snart at for-
dømte. A! du Onkel! Da vil fylde så
dejligt, vore små stuer, især når Du har
Dine damer med Dig, og træpperne bliver
det Dig naturligvis en hel vir af boppe
og ad. Og sammentider træffer de måske
n° ungdommen fra vestersbo, det kan Du
vel også lide og Svigerfader kan Du
vel rigtig snakke med. Nå vi får v se,
lev vel og held Din, Agnete hilser
mange gange. Din kære Joakim Skjær